

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

resistentia patri suo Abrahamo obtulit, ut sacrificaretur, iuxta Dei mandatum. Cuius exemplum docet nos gloriosissimum ac feruentissimum vite spiritualis initium esse, ut quis se promptum offerat ad ipsam mortem, si opus fuerit, subeundam, obedientiae causa, ut postea dicitur.

AD HÆC omnia denique inuitat, iuuatque plurimum gratia diuinæ vocationis, quæ solet in ipsis initijs omnes vitæ Religiosæ difficultates expedire; taliaque in eius exercitijs solatia conferre, ut facillimè ac iucundissimè ea aggrediatur ipse vocatus. Quare nec tempus, nec opportunitas aptior est ad feruorem spiritus, quam incipiens dies huius conuersionis, quam vocamus tyrocinium, siue Novitium. Sunt enim hi dies ijs similes, quos Sanctus Iob vocat *dies adolescentiæ suæ*: quando secreto Deus erat in tabernaculo eius: quando erat Omnipotens cum eo; quando lauabat pedes suos butyro, & petra fundebat ei rumicem. In hoc enim tempore solet Deus teneras animas frequentius visitare, & in secreto cordis inspirationibus suis Sanctis alloqui, suaque omnipotentia ad honorum operum executionem & exercitationem adiuuare earum quæ inordinatos affectus blandis vntionibus curare. Petra enim illa, quæ Christus est, in oratione ac diuinarum eius mysteriorum meditatione copiosam valde communicat oleum deuotionis, & abundantiam celestium consolationum. Quæ vntione omnia illis redduntur facillimè proinde est facile, bonam contrahere consuetudinem, quæ possit per totam vitam durare. Quamobrem in Canticis exhortatur Deus animam Religiosam, ne opportunam hanc occasionem elabi sibi permittat; sed feruorem nouæ vitæ principio in ea festinet. Iam enim (ait) *est hyems transitu vitæ letalis; imber tempestatum & tentationum, quæ ingressum Religionis tardabant, abest, & recessit: flores primi veris apparuerunt in hac Tyrocinii terra: tempus putationis aduenit: ut excessus abscindas, quos in seculo habebas; & omnia superflua huius vitæ, & multa etiam licita, mortificatione præscindas: flores optimorum desideriorum apparuerunt: qui partim morum fructuum sunt quasi prænuncij. Neque in floribus sistitur: iam enim, quasi ficus, protulisti grossos tuos dulcissimos, etiam cum lye, quod in sterum produces copiosiores: iam tanquam vinea florens deorsum odorem in exempla scilicet magna adificationis dantis alijs. Contende igitur se hinc, & in his exercitijs perseverare, ut felix hoc primum veris feruorem sequatur autumnus, & tyronis statum sequatur etiam status viri valde perfecti.*

OPERA FERUENTISSIMAM tamen est bene intelligere tutiorè & excellentiorè, vel gloriosam vitæ cum feruore aspiciendam modum; duobus, n. n. o. d. s. m. l. i. g. i. p. o. t. e. s. t. p. e. r. f. e. c. t. o. & i. n. g. r. e. s. s. u. s. i. n. e. a. P. r. i. m. u. s. e. s. t. c. u. a. s. p. i. c. i. t. u. r. o. r. n. a. t. a. u. n. i. u. e. r. s. a.

d Job. 29. 4.

e Cant. 2. 11

suorum ac delictis, ei in centuplo (cuius superius meminimus) promissus: quod Deus tyronibus præbet degustandum, ut maiori animi conatu eam querere incipiant. Sed hic modus non aded est tutus, neque perfectus: sed quod nec sit probatus, nec exercitatus tentationibus & afflictionibus, quas crux Christi secum adfert: In qua humilitas, & patientia discitur, & fidelitas, fiducia, & charitatis præstantia manifestantur. Quamobrem ita Deus disponit: ut quo tempore primū hoc ver aded iuvene floret; & cum illi Tyrones maximè essent in sua vocatione contenti: ex tempore tempestates oriantur, nebulae, atque glacies, quasi in seuerissima hyeme: subtrahit enim ipse non nihil caeleste lumen, quo illos recreabat; ac deuotionem lenibilem, quæ animum illis addebat; imò & potestatem Dæmoni facit, ut renouet tentationes, quas ante ingressum in Religionem adhibuerat; inferatque eis tedium rerum, quæ in eas sunt; ac in memoriam reuocet delectationem, ac recreationem, quam in rebus seculi habere solebant: ac difficultates magnas in progressu vitæ aded segete eis constringat. Quod totum Deus permittit, non ut eos reprobet; sed ut exerceat, ac probeat: ne tutos se esse reputent; sed profundius in humilitate, patientia, solidisque virtutibus proficiant. Speciatim etiam, ut ipsam perfectionem secundo alio modo excellentiori, magisque heroico aggrediantur: aspicientes eam, & amplectentes propter bonitatem & sanctitatem, quam in se habet, exutam omni solatio lenibili; indutam verò amaritudinibus, & afflictionibus, quas Christi crux secum adfert; & cum desiderio ipsum in eis imitandi, reijcientes huiusmodi solatia in alteram vitam, & in supremam ipsius Dei providentiam. Quæ non obliuiscitur eorum, quos aded resignatos videt ac feruentes: sed potius in iustinet a persecutionibus largitur centuplum cū summa in eisdem oblectatione, quemadmodum refert S. Marcus ipsum promississe: aut ita rem disponit, ut hyemis frigora, & amaritudines cessent; redeant verò flores ac delectatione, ut nouum recipiant animum. Quamuis paulò post tentatio redeat: ne adeo securi vniquam sint ut locum dent negligentie.

Hoc totum mirificè explicauit S. Gregorius in illa verba, quæ dixit quibusdam amicis ipsi loq̄, postquam varias probationes retulisset, quibus Deus suos feruus exercet: quorum verbotum hic fuit finis: *hæc omnia operatur Deus in tuis vicibus per singulos; ut reuocet in mas eorum a corruptione, & illuminet luce viuentium.* Sed quæ tres vices sunt hæc? inquit S. Gregorius, nisi tria tempora eorum, qui conuertuntur ad Deum: in quibus ille varijs eos tentationibus exercet, initio scilicet, medio ac fine vitæ eorum. Sed in eadem conuersione tres solent esse euentus. Primū enim sunt suauitates, ac iucunditates spiritus; deinde sequuntur tentationes ac pugna; ac tandem perfectioni plenitudo in omnibus virtutibus. Initio est iucunditas cogitola

Dæmon
tētationes
renouat.

a Ma 10, 30
Pro persequutionibus
centuplum
Deus reddidit.

Lib. 21. mo.
cap. 7.
v. 10. 13. 19

tionum: qua Dominus intercipit tentationes, ne illi fiant pusillanimes, & redeant ad seculum, quemadmodum refert Scriptura sacra, quod quando Deus eduxit filios Israël ex Ægypto, *et non eos duxit per viam terræ Philistinæ, ne forte poeniteret eos, si vidissent, aduersum se bella consergere, & reuenterentur in Ægyptum.* Postquam autem diuinæ suauitatis dulcedinem degustarunt, permittit, Tentationes exurgere; ne se reputentiam perfectos; sed agnoscant, se in initio tanquam infantulos esse tractatos: quos Deus suarum consolationum lacte recreauit, Expediebat verò, eos ab lactare; panemq; com cortice, & solidum cibum portigere: vt in vitos fortes euaderent. Quod in tentationis amaritudine delipere sibi videatur spiritus cibi, quos antea dices reputabant: ne tamen animum abiciant, aut diffidant: nam, vt dicitur in *Job, d. Dominus faciet, vt reuertantur ad dies adolescentiæ suæ, & videbunt locum eius in iubilatio.* Et hac via, virtutum omnium perfectionem consequentur; ac centuplum, quod est earum præmium. Euenit Tyronibus Religiosis, quod Israëlitis lætis & gaudentibus, quod de Pharaone totoque eius exercitu triumphassent: sed cum in cœpto itinere pergerent, prima statio (vt supra diximus) fuit in e *Mara*, quod significat amaritudinem: eo quod aquæ illic essent amara: quas non poterant bibere, etiamsi valde aliâs sitirent. Sed non defuit prouidentia diuina, quæ ostendit Moysi lignum tantæ virtutis, quod cum Moyses misisset in aquas, in dulcedinem verse sunt. Et progredientes in eodem itinere, aliam fecerunt stationem in *Elim*, vbi, pro vno fonte aquæ amaræ, inuenerunt duodecim fontes aquarum dulcium, & septuaginta palmarum, quibus comederunt ac biberunt, quantum vouerunt. Hoc idem ait sanctus Hieronymus, geri in vita spirituali; cum Religiosus mundum omnino deseruit, & innumeros hostes, exitum illum impediens, superauit. Nam incipiens iter suum secundo vento, magnaque sua consolatione: ex tempore videt se in *Mara*, amaritudinibus vndique septum nullum in Religiosis exercitijs solatium inueniens, quæ amara & insipida illi videntur: nec vires habet, vt illa deglutiat. Sed tanta est Dei benignitas, vt in his angustijs constituto, radio cœlestis suæ lucis admirabilem ostendat virtutem ligni sanctæ Crucis: quam ipse Christus Dominus portauit, & in ea mortuus est: cuius memoria & exemplo amarum conuertitur in dulce; & perleuetur in suis exercitijs, occurrunt copiosi aquæ viarum fontes, dulcesque multarum palmarum fructus, ob fauores ac delicias cœlestes, quas victorijs suis obinet. Si igitur incipere cupis iter tuum feruenti quodam principio, hoc tibi ob oculos proponas, certoque persuadeas: te non venire ad Religionem, vt in ea lætus sis, ac hilaris: sed, vt pœnas & molestias sustineas; nec vt semper pace fruaris; sed, vt graue sustineas bellum, pergens continuè per angustam obseruantia Religiois semitam; & ingrediens per angustam propriæ mortificationis

e Exo. 13. 27

d Job. 33. 25

e Exod. 15.
31. 7oEpist. ad Fa.
biolam de
42. mansoBenignitas
Dei.Memoria
crucis.

cationis portam etiam si valde amaram: neque enim alius est ad æter-
 nam vitam & Euangelicæ perfectionis celsitudinem aditus: nec medium
 efficacius ad latitudinem, cordisque dilationem ipsam ingredientibus & se-
 quentibus pronissam assequendam. Cogita, magni consilij Angelum tibi
 dicere. quod alter Angelus dixit Eldræ: *Mare positum est in spatiofo loco, ut*
est altum & immensum: erit autem ei introitus in angusto loco positus, qui igitur
ingredi voluerit mare, si non transierit angustum, in latitudinem eius quomodo ve-
nire poterit? item ciuitas est edificata, & posita in loco campestri: est autem plena om-
niam honorum introitus eius angustus, & in præcipiti positus: ut esset a dextris qui-
dem ignis, a sinistris aqua alta: semita autem est una sola inter eos posita, hoc est,
inter ignem & aquam: ut non capiat semita, nisi solummodo vestigium hominis, si
autem dabitur ciuitas homini in hereditatem, si nunquam antepositum periculum
pertransierit: quomodo accipiet hereditatem suam? Huiusmodi igitur est vita
 æterna, & Euangelica perfectio: quam sectatur vita Religiosa cuius ingres-
 sus valde est angustus, & lapsibus, ac præcipitijs in extrema vitiosa ex-
 positus, impellente præcipue Sathana ad calum in ea. Transitus autem est
 in medio ignis & aquæ, omnium scilicet tribulationum & tentationum,
 quæ sunt in arcta via, quam Christus Seruator noster calcavit: ut ipsius dis-
 cipuli (vt ait S. Petrus) *sequerentur eius vestigia*, non declinantes ad dexte-
 ram, nec ad sinistram. Quare qui ingenuè ac fortiter constituerint, per fre-
 tum hoc transire: peruenient ad latitudinem supernæ huius ciuitatis, in
 qua fruuntur omnibus bonis, quibus licebit vota ac desideria sua omnia
 explere. Quamuis autem maior latitudo & saturitas sit in cælo: habent
 nihilominus etiam in hac vita suas latitudines & saturitates: quia post de-
 lationes sequuntur solatia; & post angustias accedunt leuamina & tran-
 quillitas. Iuxta illud Davidis: *g Transiimus per ignem & aquam: & eduxi-*
mus non refrigerium. Neque absque mysterio meminit harum rerum, quæ
 sunt elementa, quibus res immundæ ac lordidæ mundantur & purifican-
 tur. Ac propterea Deus olim iubebat: *h aurum & argentum, & omne quod*
potest transire per flammam, igne purgandum. Quidquid autem ignem non potest su-
stineri, aqua expiationis esse mundandum. Vt intelligeremus: omnes calamita-
 tes, & huius vitæ tentationes, quæ iustis & electis eueniunt, eò tendere:
 vt ipsi ab omnibus suis vitijs & imperfectionibus expientur. Qui fortissimi
 sunt, transeunt per ignem grauissimarum tentationum; debiliores autem,
 qui eas ferre non possunt: transeunt per alias leuiiores; & qui magis sunt in-
 ignes, etiam vitæque sustinent: finis tamen ac terminus omnium est vitæ
 perfectæ refrigerium: quæ instar immensi maris ampla est ac dilatata perfe-
 ctæ Charitatis latitudine, quæ Diuinitatis, cui est vnita, proprietates induit.
 Denique ad inchoandum huiusmodi feruorè, refert plurimum, frequente

Et, Esd. 7. 1

1. Petr. 1. 7.

g Psal. 65. 12.

h Nu. 31. 23.

Omne igne & aqua mundantur.

Cap. 5.

Iesum

Nm. 13. 31.

k. cap. 14. 7.

scriptum tentare, in odis & rationibus supra indicatis: ita tamē, ut cum repugnantiā aliquā, aut difficultatē aduerterit, quæ perfectionē impedit, contra generoso ac robusto eam aggrediat, ut vincat. Non debes esse licet decem illi exploratores ad terram Promissionis missi, qui solo aspectu habitantium in ea tantum conceperunt timorem, ut dicerent: *i Nequaquam ad hunc populum ualemus ascendere quia fortior nobis est:* & ita populum scandalizarunt, ut cogitaret melius esse reuertim in *Aegyptum*: sed potius imitari debes reliquos duos qui cum eisdem missi fuerant, *k. Josue & Caleb*, qui contra tantum animi & fortitudinis receperant, ut populum exhortarentur & animarent ad insigne illud cæptum viriliter aggrediendum, in virtute Dei, cum certa spe victoria. Cum igitur mente & cogitatione aspexeris religiose vias difficultates: non debes paulillo esse animo: neque enim tu es, qui sis eas deuicturus; sed ipse Deus, in quo fiduciam tuam debes collocare: cuius omnipotentia debes te ipsum animare; totumque tuarum potentiarum & sensuum populam excitulare, ad huiusmodi tuos hostes aggrediendos, cum certa spe, quod victor sis euasurus.

CAPVT X.

PRÆCIPVÆ VIRTUTES IN QUIBUS FERVOR *Perfectionis* Typorum consistit: & quibus illis donibus ornati esse debeant, ut ad Professionem & vota Religionis admittantur.

FYRONES, qui vitam nouam magno fereore ac perfectione capiunt auspiciari: merito debent suos oculos conijcere in perclarum quoddam eius exemplar. quod Ieremias Propheta depinxit, cum iuuenem quendam instrueret in rebus omnibus quæ ad Diuini obsequij Professionem spectant: respiciebat enim ille (scilicet S. Hieronymus) Prophetico spiritu Euangelicam perfectionem, quam primæmani Christiani erant sectaturi; & quam nunc Religiosi sectantur. Ita igitur loquitur: *a Noui diluculo, multa est fides tua. Pars mea Dominus, dixit anima mea propterea expectabo eum. Bonus est Dominus sperantibus in eū, anima querens Dominum. Bonum est praestolari cum silentio salutare Dei. Bonum est viro cum portauerit iugum ab adolefcentia sua. Sedebit solitarius, & iacebit: quia lenauit se super se. Poneret manus suas in iugum, si foris sit spes. Dabit percussioni se maxillam. sicut abitur opprobrium.* Verba hæc summa quedam sunt Religiosorum exercitiorum à principio Vocationis usque ad eius cultum. Quæ etsi ad vitam dirigantur, non proprie ea excluduntur femina: quia in eis significatur virilis animus, ad egregium facinus adeo necessarium siue in viro sit, siue in femina; siue iuuenis, siue

a Th. 1. 1. 2.
Euangelica
perfectio
primorum
Christianorum.